

Beste voorzitter, beste secretaris en honorair consul van Bulgarije - vriend Willy, beste bestuursleden, medewerkers en vrienden van de Marcel De Bisschop Stichting.

Directeur Jozef Verzele toespraak in Haskovo tijdens de proclamatie na module I training voor middenstanders en ondernemers - december 2007

Ik beschouw het als een bijzondere eer om hier aanwezig te mogen zijn en ik dank jullie dan ook heel oprecht voor de uitnodiging.

De periode van het begin van een nieuw jaar is het ideale moment om samen met mekaar de liefste en beste wensen uit te wisselen. Maar het is ook telkens weer een bijzonder scharniermoment om terug te kijken op wat voorbij is en vooruit te blikken op wat komen gaat.

Wensen, even een terugblik in het verleden, kijken naar de toekomst : wij willen het graag doen samen met jullie.

Wensen :

Mensen proberen telkens opnieuw vindingrijk te zijn om op een originele manier de beste wensen uit te spreken.. Sleutelwoorden zijn veelal "oprechte wensen - gezondheid en geluk". We hebben het echt goed met mekaar voor en waar wij onszelf goed bij voelen willen wij ook graag aan de andere toedichten. Oprechte wensen voor gezondheid en geluk betekent, in mijn ogen althans : als mens goed kunnen functioneren, zich goed voelen, goed zijn en goed doen.

Ik wil jullie dit toewensen : een gezondheid die toelaat om te realiseren wat van je verwacht wordt en waarvan je droomt. Maar ook moed, doorzettingsvermogen en geduld als het met de gezondheid even wat minder goed gaat. Maar niet alleen onze fysieke gezondheid is belangrijk , maar ook onze psychische evenwichtige gezondheid waardoor we als mens kunnen proeven en genieten van de honderden kleine dingen van elke dag. En ook voor de vereniging die jullie bindt en verbindt hebben wij wensen : de vreugde smaken van samen initiatief nemen, acties ondernemen , als vrijwilligers samen werken om de missie van deze vereniging te realiseren : samen als mens en collega, als vrienden toekomst maken voor de anderen, de anderen die voor jullie een verre vreemde mensen zijn, die jullie niet meteen kennen, maar die wel op jullie rekenen.

Ik wens jullie dit alles ,uit de grond van mijn hart, ik wens ook de MDBS een schitterend en een allerbeste 2008.

Even terugkijken ?

Ik leerde de MDBS kennen in het jaar 2000, toen Willy Van Impe samen met Michel De Gols een bezoek brachten aan het toenmalige Cemov , het huidige SYNTRA, en aan mij toen een zeer concrete, pertinente en ondubbelzinnige vraag stelden in de zin van

"Mijnheer De Directeur, wil jij meewerken aan een project voor de middenstand in Bulgarije in samenwerking met de MDBS?".

Dit was voor mij een zeer onverwachte en niet zo evidente vraag, want er waren nogal wat onbekenden op dat ogenblik : "Waarvoor staat de MBDS ? Hoe zit zo'n project in mekaar en wat zou de inhoud kunnen zijn van dit project? En waarom Bulgarije?".

Maar alles werd vrij vlug duidelijk op het moment dat ik meer te weten kwam over de Stichting : er was reeds de sterke en hechte band tussen de Stichting en het Bulgaarse Gabrovo. En de rol die ik zou kunnen spelen in dit project lag voor een deel helemaal in het verlengde van mijn job : creatief deelnemen aan een zoektocht naar een gepast vormingstraject voor ondernemerschap en dit in samenwerking met die mensen van de MBD Stichting en de Bulgaarse partners.

Het verhaal werd voor mij trouwens vrij vlug duidelijk en het boeide mij ten zeerste. De vraag tot samenwerking was dan ook vlug beantwoord : ik kon me meteen vinden in de missie van de MDBS want bij nader toezien was dit niet zomaar een vereniging die caritatieve hulp wilde bieden aan mensen in Gabrovo, aan mensen en instanties die het moeilijk hebben, maar in de missie van de Stichting ontdekte ik ook heel vlug een boodschap van duurzaamheid en tijdeloosheid : het mogelijk maken en toegankelijk maken van vorming, specifiek de organisatie van een talenschool en het voorzien van de nodige middelen voor deze taalcursussen : een vormingsinitiatief dat aan mensen een sleutel geeft om over grenzen heen te communiceren met anderen, om de wijde wereld te verkennen, om andere mensen te ontmoeten, om nieuwe en andere culturen te ontdekken, om handel te voeren, en om zo veel meer dingen te kunnen realiseren en doen. En deze visie was meteen congruent en in synergie met de visie van mijn job en mijn verantwoordelijkheid. Het was dus evident dat we zouden gaan samenwerken in een vormingsproject voor zelfstandige ondernemers in Gabrovo.

Wat startte als een klein en plaatselijk initiatief in Gabrovo, is al gauw uitgegroeid tot een project dat zich lang niet meer beperkt tot Gabrovo, maar dat is uitgedeid over het hele grondgebied van Bulgarije.

De Stichting, vooral in de persoon van Willy Van Impe is daar de grondlegster van.

De MBDStichting heeft meteen de goede kaart getrokken : een mix van het verschaffen van hulpgoederen, waar onmiddellijke noden tijdelijk mee kunnen gelenigd worden, en het zelfredzaam maken van de mensen zelf. De jaarlijkse zending van hulpgoederen, de taalcursussen in Gabrovo en de samenwerking tussen het O.L.V-Ziekenhuis en het ziekenhuis in Gabrovo zijn daar de getuigen van.

Beste vrienden, de MBDS heeft in het verleden, gedurende de tien jaren van bestaan, ontzettend veel gerealiseerd. Als niet-lid van de vereniging kan ik daar objectief over getuigen. Dit is geen evidentie en komt niet zomaar tot stand: het is uiteindelijk het resultaat van veel menselijke energie, van vindingrijkheid en creativiteit en vooral van een niet aflatende en belangeloze inzet. Ik wil dan ook graag mijn oprechte appreciatie

uitdrukken, mijn waardering voor iedereen die hier heeft tot bijgedragen. En ik denk dan ook dat elk van jullie, die hiertoe een bijdrage levert, fier mag zijn op de resultaten van deze inzet.

Daarenboven mag ik zelf met veel genoegen terugkijken op een samenwerking die nu reeds ruim 7 jaar duurt. Wij zijn vrienden geworden en we denken samen na over nieuwe initiatieven die op dit moment borrelen en gestalte krijgen en die weer passen in de duidelijke doelstelling van de stichting : hulp verlenen aan de bevolking van Gabrovo (Bulgarije), dit zowel op humanitair, sociaal, cultureel, educatief en wetenschappelijk vlak.

En de toekomst ?

Ik wens de MDDBS nog een lange en boeiende toekomst. En die is er best te verwachten maar ook nodig. Want het doel dat de vereniging zich 10 jaar geleden gesteld heeft is zo veel omvattend dat er nog heel wat werk voor de boeg is.

Misschien zullen vorm en werkwijze beetje bij beetje moeten veranderen. Maar de stichting mag zeker Gabrovo niet loslaten, evenmin als de velen die op één of andere manier beter en mooier mens worden dank zij jullie inspanningen.

En het is duidelijk dat het ene initiatief soms nog niet beëindigd is als er zich reeds een nieuw aankondigt. Maar alles moet natuurlijk haalbaar blijven. Daarom wens ik jullie ook veel moed toe om samen verder te werken aan de initiatieven voor het werven van de nodige fondsen. Middelen die zullen nodig blijven om de resultaten die tot nog toe behaald werden te consolideren en te verankeren in de eigen toekomst van Gabrovo.

Overigens zal de manier van samenwerken misschien beetje bij beetje veranderen. Het bijbrengen van het besef dat je alleen maar kunt slagen in de toekomst als je deze zelf in handen neemt, wordt ongetwijfeld één van de belangrijke aandachts- en actiepunten.

Een goed voorbeeld , zo denk ik, is de talenschool in Gabrovo. Deze is gebouwd op sterke fundamenten : de MDDBS heeft hiervoor gezorgd, maar de verdere uitbouw kost handenvol geld : de coördinatie, de huur en het onderhoud van de gebouwen, het cursusmateriaal én vooral het menselijk kapitaal van de taalleraars. Het is nu ook aan de beleidsmensen van Gabrovo om hiervoor beetje bij beetje de nodige middelen te voorzien en het is aan jullie om ze daarvan te overtuigen. De zeer grote geldelijke bijdragen die jullie vereniging in dit initiatief jaarlijks investeren, moeten in de plaats van elementair noodzakelijk te zijn, meer en meer ondersteunend worden. En ook dit alles zal tijd kosten, inspanningen en geldelijke middelen.

Coaching, begeleiding, overtuiging zal meer en meer essentiële worden, financiële middelen wellicht meer en meer additioneel. Het zal belangrijk zijn dat jullie steeds meer deuren blijven openen in het teken van de zelfontwikkeling van jullie Bulgaarse partners, zodat zij inderdaad hun toekomst meer en meer zelf leren maken. Jullie

kunnen ze tot voorbeeld zijn : zij moeten het evenwel vooral zelf gaan doen en het ook doen.

En als wij ook hier in de verdere toekomst nog verder kunnen aan mee werken, dan zullen wij dit heel graag doen.

Goede vrienden, mijn verhaal is rond.

Ik geloof in jullie vereniging, in de toekomst ervan.

Ik wens jullie allen die moed die er nodig is om te volharden, om zonder omkijken verder te doen, creatief en daadkrachtig te zijn.

Er zijn zoveel mensen die op jullie rekenen. Zorg voor nog meer sleutels voor hun toekomst. En beleef zelf plezier aan het feit dat jullie als vereniging deze unieke uitdaging dagelijks opnieuw kunnen aangaan. Daarvoor is gezondheid, inzet en moed nodig, dit brengt geluk en vreugde: een herhaling van onze welgemeende wensen.

Het ga jullie allen goed in 2008, en persoonlijk en in de vereniging

Jozef Verzele
Adjunct Algemeen Directeur, Marketing,
logistiek en Internationale projecten

SYNTRA Midden-Vlaanderen
Steenweg van Grembergen 1, 9200 Dendermonde
T. 052/25.09.70 jozef.verzele@syntra-mvl.be
F. 052/25.09.71 www.syntra-mvl.be